

2. Талалай Ю. С. Мода як соціальний феномен. Москва : Ломоносовские чтения, 2001. 205с. URL:<http://lib.socio.msu.ru/library>
3. Склацька О. В. Матеріали II Міжнародної наукової конференції: «Концепти соціокультурної трансформації сучасного суспільства». 2017. 87 с.
4. Хомутова О. О. Мода та її вплив на поведінку споживачів // Харк. нац. ун-т ім. В. Н. Каразіна. 05.10.2016. 18 с.
5. Консультації по іміджу і стилю: веб-сайт. URL: http://sferastyle.ru/index_blog10.htm.
6. Крупенина Н. А. Основи міжкультурних комунікацій. Методичні рекомендації до самостійної роботи студентів. Дніпро, 2020. 110 с.

***Врайт Галина Яківна** – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського*

***Фіник Юля** – студентка 4 курсу соціально-гуманітарного факультету історико-філософського відділення Університету Ушинського*

НООСФЕРНА ПАРАДИГМА РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

У зв'язку із новою стратегією цивілізаційного розвитку в сучасному світі по-новому розглядається людина та розвиток суспільства в цілому.

Термін «парадигма» походить від грецького *παράδειγμα*, яке, своєю чергою, утворилося від *παράδειγμι*: префікс *παρα* зі значенням близького, суміжного розташування + показувати, зіставляти, представляти [2]. Уже у старогрецькій мові слово вживалось у декількох значеннях: 1) зразок, модель, 2) приклад, 3) наочне підтвердження, доказ, 4) повчальний приклад, урок, 5) подоба, зображення [2]. Легко встановити, що всі ці значення поєднано спільною темою, яку можна іменувати «орієнтація на зразок». В античній та середньовічній філософії парадигму застосовують, щоб охарактеризувати взаємовідношення духовного й реального світу [4]. Під науковою парадигмою розуміється "вихідна концептуальна схема, модель постановки проблем і їх рішення, методів дослідження, пануючих в науці" [3, с. 604].

Термін «ноосфера» походить від грецького *νόος* — «розум» і *σφαῖρα* — «сфера» це сфера розуму; сфера взаємодії суспільства та природи, в межах якої розумна людська діяльність стає визначальним фактором розвитку. Слово створене у семантичному зв'язку і лексичній аналогії з «атмосферою» і «біосферою». Як зазначив В.І. Вернадський відповідний термін було введено французьким математиком та філософом Е. Ле Руа разом з його другом Тейяром де Шарденом. При цьому Ле Руа визначав ноосферу як сучасну стадію, що її геологічно переживає біосфера. Відповідно до оригінальної теорії Вернадського, ноосфера є третьою у послідовності таких основних фаз розвитку Землі як утворення геосфери (неживої природи) та біосфери (живої природи) [1].

Ф. Т. Яншина, глибоко досліджуючи праці В. І. Вернадського, ще в 1993 р. виявила низку положень, що характеризують умови ноосферної організації процесів на Землі, і водночас оцінила просування ідей ноосфери на

сучасному етапі розвитку людства:

1. Заселення людиною усієї планети (виконано).
2. Різке перетворення засобів зв'язку й обміну між різними країнами (виконано).
3. Посилення зв'язків, у тому числі політичних, між державами Землі (виконано).
4. Переважання геологічної ролі людини над іншими геологічними процесами, що відбуваються в біосфері (виконано).
5. Розширення меж біосфери й вихід у Космос (пророцтво щодо людини частково збулося).
6. Відкриття нових джерел енергії (виконано).
7. Рівність людей усіх рас і релігій (ця умова виконується, хоча логіка останнього десятиліття свідчить, що це не зовсім так).
8. Збільшення ролі народних мас у розв'язанні питань зовнішньої й внутрішньої політики (ця умова виконана).
9. Свобода наукової думки й наукового пошуку від тиску релігійних, філософських і політичних структур, створення в громадському і державному ладі умов, сприятливих для вільної наукової думки (у різних країнах по-різному).
10. Поліпшення добробуту трудящих. Створення реальної можливості не допустити недоїдання, голоду, убогості й послабити вплив хвороб (умова не виконана).
11. Розумне перетворення первинної природи Землі, щоби зробити її здатною задовольняти усі матеріальні, естетичні й духовні потреби чисельно зростаючого населення (зроблено перші кроки).
12. Припинення воєн (умова не виконана, проте загроза світової ядерної катастрофи тепер зникла) [5, с. 167–172].

На планеті не існує такого місця де не побувала б людина. Вона змогла пристосуватися до будь-якого середовища, але у світі діють і непідвладні людині сили – сили самої природи. Поки що перед людством стоїть як найважливіше завдання якраз захист і порятунк біосфери від варварського руйнування її людиною. Еволюція створює ієрархію форм життя, і біосфера лежить в її основі. Необхідний розумний симбіоз між людиною і біосферою, без якої саме існування людини неможливо.

Людина в будь-якому випадку займає головну роль в існуванні світу. Але яка це роль? Роль того хто прагне будь за все стати багатим та відомим нехтуючи природою чи роль людини, яка не кладе свої інтереси вище можливого. В цьому і є головна мета ноосферного розвитку суспільства бути в дружніх з природою стосунках. Ми одне ціле, це новий етап життя людства, нова ера існування з технологіями, виробництвом, новим прогресом в майбутнє не розділяючи природу від людини. Існування в гармонії, без шкоди та наслідків. Адже прогнози на майбутнє не втішні. І лише від нас залежить, яким воно буде.

Список використаних джерел

1. Вернадский В. И. Несколько слов о ноосфере / В. И. Вернадский // Успехи современной биологии. – 1944. - № 18 (2). – С. 113-120.

2. Древнегреческо-русский словарь / Сост. И. Х. Дворецкий. – Т. II. – М.: Гос. изд-во иностр. и нац. словарей, 1958.
3. Новейший словарь иностранных слов и выражений. — М.: Современный литератор, 2003. — 976 с.
4. Философский энциклопедический словарь. – М.: Советская энциклопедия, 1983.
5. Яншина Ф. Т. Ноосфера: утопия или реальная перспектива / Ф. Т. Яншина // Общественные науки и современность. - 1993. - № 1. - С. 163–173.

Врайт Галина Яківна – кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського

Федорончук Любов – студентка 3 курсу соціально-гуманітарного факультету історико-філософського відділення Університету Ушинського

СОВРЕМЕННАЯ УКРАИНА ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ТЕОРИИ Г. ХОФСТЕДЕ

Одним из наиболее значительных достижений Герта Хофстеде является разработка теории измерений культур, предоставляющей систематическую основу для оценки различий между нациями и культурами.

Г. Хофстеде рассматривает шесть измерений культуры:

Дистанция власти, коллективизм /индивидуализм, избегание неопределенности, «мужской» тип / «женский», стратегическое мышление («конфуцианская» динамика) потворство своим желаниям / сдержанность система экспертной оценки по шкале от 1 до 100.

Под дистанцией власти понимается социально приемлемая степень неравенства в распределении прав и обязанностей между начальником и подчиненным. Значения дистанции власти изменяются в пределах от 0 до 135.

Согласно опубликованным Хофстеде данным, значение индекса дистанции власти в Украине равняется 92. Значение индекса дистанции власти в Украине, полученного на основе репрезентативной выборки, составило 100.9, что примерно на 10% меньше аналогичного показателя в России (110.7).

Иными словами, в обеих странах представляется допустимой значительное неравенство в распределении власти. Однако население Украины менее терпимо в этом вопросе.

Для Украины характерно высокое значение индекса дистанции власти. Это снижает эффективность стандартных западных управленческих решений – ведь стандартные для Запада управленческие решения предполагают небольшую дистанцию власти: такую, как в Канаде- 39 [1].

В украинской культуре коллективизм значительно превышает индивидуализм. В Украине ходит пословица «ты же не забудь, что я — последняя буква в алфавите». А есть культуры, в которых я пишут с большой буквы (в английской, например) [2].

Культуры с мужским и женским началом. Г. Хофстеде называет мужской